

Vergaderjaar 2020–2021

29 754

Terrorismebestrijding

Nr. 592

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE EN VEILIGHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 6 april 2021

Tijdens het debat met uw Kamer van 14 januari jl. (Handelingen II 2020/21, nr. 44, items 4 en 7) inzake het verslag van de parlementaire ondervragingscommissie Ongewenste beïnvloeding uit onvrije landen (Kamerstuk 35 228, nr. 4) heeft mijn ambtgenoot voor Rechtsbescherming naar aanleiding van een vraag van het lid Kuiken (PvdA) toegezegd dat ik uw Kamer zal informeren over mijn besluit om al dan niet hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag van 31 december 2020 over de vijfde en zesde verlenging van het gebiedsverbod dat op grond van de Tijdelijke wet bestuurlijke maatregelen terrorismebestrijding (hierna: Twbmt) is opgelegd aan een imam. Hierbij kom ik deze toezegging na.

Een gebiedsverbod dat strekt tot beperking van de vrijheid van beweging kan op grond van de Twbmt worden opgelegd aan een persoon die op grond van zijn gedragingen in verband kan worden gebracht met terroristische activiteiten of de ondersteuning daarvan indien dat noodzakelijk is met het oog op de bescherming van de nationale veiligheid. De rechtbank Den Haag heeft het beroep dat namens de imam is ingesteld tegen de vijfde en zesde verlenging van het gebiedsverbod voor twee wijken in Den Haag gegrond verklaard. Naar het oordeel van de rechtbank is niet deugdelijk gemotiveerd waarom de in het besluit aangevoerde feiten en omstandigheden voldoende grondslag bieden voor het oordeel dat van de aanwezigheid van de imam in de twee wijken in Den Haag nog altijd een zodanige dreiging voor de nationale veiligheid uitgaat dat een gebiedsverbod voor deze wijken noodzakelijk is.

Ik heb besloten tegen deze uitspraak van de rechtbank Den Haag geen hoger beroep in te stellen. Voor het slagen van hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank moeten, in aanvulling op de feiten en omstandigheden die aan de onderhavige besluiten ten grondslag zijn gelegd, wezenlijk nieuwe feiten en omstandigheden worden aangevoerd om de gerichtheid van de imam op de twee wijken in Den Haag te onderbouwen. De thans voorliggende bestuurlijke rapportages bieden

daarvoor onvoldoende aanknopingspunten. Alle feiten en omstandigheden die in de bestuurlijke rapportages voor de vijfde en zesde verlenging zijn opgenomen ter onderbouwing van de gerichtheid van de imam op de twee wijken in Den Haag zijn meegewogen in de door de rechter vernietigde besluiten tot de vijfde en zesde verlenging van het gebiedsverbod. Een bestuurlijke rapportage die ten behoeve van een mogelijke zevende verlenging van het gebiedsverbod is uitgebracht bevat naar mijn oordeel ook geen recente en concrete nieuwe feiten en omstandigheden ter verdere onderbouwing van de dreiging voor de nationale veiligheid, in het bijzonder voor wat betreft de gerichtheid op deze specifieke wijken. Om die reden acht ik hoger beroep niet kansrijk.

Op dit moment zijn nog twee procedures over het gebiedsverbod aanhangig. Het betreft het hoger beroep tegen het tweede tot en met vierde verlengingsbesluit van het gebiedsverbod dat door de imam bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is ingesteld en een klacht tegen Nederland die door de imam bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens is ingediend. Voor deze nog lopende procedures heeft het afzien van hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag naar het zich laat aanzien geen consequenties. In de eerdere gevallen heeft de rechtbank de beroepen telkens ongegrond verklaard en de bestreden besluiten gehandhaafd. Ook heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een eerder hoger beroep van de imam tegen de uitspraak van de rechtbank tegen de eerste oplegging van een gebiedsverbod verworpen.

Met deze brief meen ik te hebben voldaan aan de toezegging van mijn ambtgenoot voor Rechtsbescherming zoals gedaan tijdens het debat met uw Kamer van 14 januari jl. inzake het verslag van de parlementaire ondervragingscommissie Ongewenste beïnvloeding uit onvrije landen.

De Minister van Justitie en Veiligheid,
F.B.J. Grapperhaus